

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μαρτίνη

ΚΥΚΝΕΙΑ

άσματα

ΒΟΛΟΣ 2003-18

ΚΥΚΛΕΙΑ

ΛΩΡΕΑΝ

Επιτρέπεται η οποιαδήποτε παιδευτική του χρήση,
δεν επιτρέπεται για κανέναν απολύτως λόγο, η
οποιαδήποτε οικονομική του εκμετάλλευση.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'Α' followed by a cursive 'μ' and a horizontal line extending to the right.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μαρτίνη

ΚΥΚΛΕΙΑ

άσματα

ΒΟΛΟΣ 2003-18

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	4
Στο καλντερίμι.....	5
Κουρσάρος.....	6
«Λ».....	7
(Αμφιθέα).....	7
Μάτια μαύρα.....	8
Λαδοφάναρο.....	9
Πέρασμα.....	10
Γεωργία.....	11
Ο θάνατος του Χάρου.....	12
Μοίρα.....	13
Περισσιανή.....	14
Παράλληλοι.....	15
Αν.....	16
Καράβι.....	17
Σκιές.....	18
Κείνη.....	19
Επίλογος.....	20
Χρόνος.....	21
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ.....	22

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η δημιουργία της παρούσας συλλογής «**Κύκνεια**», μέχρι το μεσημέρι της Τρίτης 28 Αυγούστου 2018, έμελλε να είναι η τελευταία καλλιτεχνική εργασία της ζωής μου, εξ ου κι ο τίτλος της.

Ξαφνικά όμως κι ευτυχώς αναπάντεχα, οι συνθήκες ανέστειλαν προσωρινώς την ... ταλαιπωρία μου ..., οπότε η συλλογή ολοκληρώθηκε σε κάπως πιο ασφαλείς μεν και πιο ήπιες συνθήκες, αλλά αυτή η προσωρινότητα της αναστολής, διατήρησε το αρχικό και βασικό συναισθηματικό υπόβαθρο.

Κι έτσι ο τίτλος της συλλογής, παρέμεινε κι αυτός ως είχε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

Ποιητική συλλογή: Ψυχής γε χειρών
Πέμπτη, 21 Αυγούστου 2003 / 2:11 πμ

Στο καλντερίμι

Στο καλντερίμι της μοναξιάς μου,
τριζοβολούν βαριά τα βήματα της ψυχής μου.
Κάθε τόσο αφουγκράζομαι ...
Προσπαθώ ν' ακούσω τη σκιά σου να πλησιάζει.

Δεν την ακούω.

Σκύβω κρατώντας την αναπνοή μου
κι ακουμπάω τ' αυτί μου
στις κρύες πέτρες του στενοσόκακου,
για να συλλάβω έστω τον απόμακρο ήχο της φυγής σου.

Δεν την ακούω.

Και τότε,
η βαριά ανάσα μου πονεμένη και καυτή,
πέφτει πάνω στις κρύες πέτρες,
παγώνει και γίνεται ...

... δάκρυ στο καλντερίμι ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν
Σύνδεσμος URL στο **YouTube**:
<https://youtu.be/kIX638gCK8U>

Ποιητική συλλογή: Ψυχής γε χειρών
Σάββατο, 23 Αυγούστου 2003 / 2:41 πμ

Κουρσάρος

Ξεχύθηκα στο μέσα της ψυχής σου,
κουρσάρος να μαζέψω θησαυρούς,
μ' αδύναμο σκαρί στα κύματά σου,
κοντράρομαι στους δυνατούς καιρούς.

Παλεύω με το χρόνο στο κατάρτι,
να μπω στου λιμανιού σου τη στροφή,
πεθαίνω την Παρασκευή στο χάρτη,
ν' αναστηθώ Δευτέρα το πρωί.

Γέμισα θησαυρούς απ' την ψυχή σου,
μα τρόμαξ' απ' την τύχη μου αυτή,
αν κούρσενα μαζί και τη ζωή σου,
θύελλα θα ξεσπούσε ή γιορτή;

Σε βλέπω κει, στου λιμανιού την άκρη,
προσμένεις της καρδιάς σου τον καημό,
να 'ρθω να σου σκουπίσω εγώ το δάκρυ,
ή ... με τους θησαυρούς μου να πνιγώ;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν
Σύνδεσμος URL στο **YouTube**:
<https://youtu.be/FQckpawnfRM>

Ποιητική συλλογή: Ριμανθός / Λένα η Αμφιθέα μου
Δευτέρα, 24 Ιουλίου 2006 / 3:37 – 4:22 μμ

«Λ»
(Αμφιθέα)

Σκυφτός,
 22 του μηνός, προβλήματα σωρός ...
 δύο και δέκα μεσημέρι.
 Κομμάτια σκόρπια η ψυχή μου,
 ανηφορίζει την ανάσα του κορμιού ...
 Ένα να γίνει αποζητά,
 σμίξιμο Γης και Ουρανού,
 μα τώρα ...

Ίσως δεν ήρθε η ώρα ...!

Στρίβω στη γωνιά του δρόμου,
 μαζί η σιωπή κι η μοναξιά,
 πιστό ζευγάρι!
 Δυο βήματα, ακόμη ένα και ...
 που πάνε;
 Γιατί φεύγουν τρομαγμένες;

Σηκώνω τα μάτια μου να δω και ...

Μένω ακίνητος ...!!!

Θαυμάζω, απλώνομαι, ανοίγω,
 βυθίζομαι, δίνω και παίρνω αχόρταγα,
 ένα η ψυχή μου μονομιάς,
 σκιρτά ...

Δυο μαύρα μάτια είναι μπροστά μου!
Δυο πανέμορφα ορθάνοιχτα παράθυρα,
νιότης και ζωής ...!

Αγγέλου πέλαγος, αετού ουρανός,
 ακούω τα κύματα,
 ζεστό το χάδι του ανέμου ...!

Μαγεύομαι, ονειρεύομαι ...
 ερωτεύομαι, μα ...
 Δροσοσταλιά Αυτή, Ανατολής,
 στα δάχτυλα του Ήλιου ...
 Ίσως δεν ήρθε η ώρα ...!

Ίσως!

Ποιητική συλλογή: Ριμανθός / Λένα η Αμφιθέα μου

Δευτέρα, 21 Αυγούστου 2006 / 2:43 – 3:35 μμ

Μάτια μαύρα

Μαύρα κατάμαυρα,
... και λάμπουν τόσο φως!!!
Βόλια που λαμπυρίζουν,
λουσμένα στην αλμύρα του Αιγαίου!
Μαργαριτάρια θησαυροί,
κάποιου κρυμμένου κάστρου.
Τι γλύκα όταν τα κοιτώ, πανέμορφα ...
Μεθώ ...
Φοβάμαι, φοβάμαι
μην τα 'ρωτευθώ κι είναι μικρά ακόμη!
Παράθυρα στο όνειρο,
αστέρια, στο σκοτάδι της ζωής μου ...
Λάγνες λεπίδες
που ριγάνε το κορμί μου!
Κι όμως ...
τα θέλω, τα ποθώ ...!!!
Μαύρα κατάμαυρα,
... ματάκια μου ...!!!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Σύνδεσμος URL στο **YouTube**:

https://youtu.be/oCmi0oe-I_4

Ποιητική συλλογή: Ψυχής γε χειρών
Σάββατο, 24 Μαρτίου 2007 / 6:52 - 7:53 μμ

Λαδοφάναρο

Σαν λαδοφάναρο κρυμμένο στη γωνία,
ξεθωριασμένο η ψυχή μου αργοπαλεύει,
κι είναι η φλόγα, των ονείρων μου αγωνία,
που τις σκιές σαν προσπερνάνε σημαδεύει.

Στο πέρασμά τους σαν Αετός ξεπεταρούδι,
πλέκει τα σύννεφα των χρόνων του πλεξούδα,
κι όταν χαθούνε οι σκιές σαν πεταλούδα,
κάνει το δάκρυ του ρεμπέτικο τραγούδι.

Απλώνει γύρω του το φως τη ζεστασιά του,
μα το σκοτάδι είναι βαρύ και τα πλακώνει,
κρύβει με πείσμα απ' τις σκιές την αγκαλιά του,
και δεν το βρίσκουν στη γωνιά που μαραζώνει.

Στο πέρασμά τους σαν Αετός ξεπεταρούδι,
πλέκει τα σύννεφα των χρόνων του πλεξούδα,
κι όταν χαθούνε οι σκιές σαν πεταλούδα,
κάνει το δάκρυ του ρεμπέτικο τραγούδι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν
Σύνδεσμος URL στο **YouTube**:
<https://youtu.be/SicypOIgyrQ>

Ποιητική συλλογή: Ψυχής γε χειρών

Σάββατο, 16 Ιουνίου 2007 / 8:07 μμ έως 17-6-2007 / 12:54 πμ

Πέρασμα

Γκορτσιές και λεύκες στο Μουτσιάλι,
βουτηγμένες ρίζες απλώνουν στο κελάρυσμα των ρεματιών
πουρνάρια και γαβριά, μικρές πηγές δροσάτες.

Και δέντρα κι έλατα όσ' απομείναν,
στη σιδερένια αγκαλιά κείνων των πέτρινων ονείρων σου
στοιχειώνουνε τη λευτεριά, στις ανάσας σου το δρόμο.

Μάνες και γριές στα σταυροδρόμια,
κεντάν' της ξενιτιάς ευχές εκεί στις άσπρες πλάκες του χωριού
γι' αυτό το χελιδόνι, η άνοιξη δεν έχει γυρισμό!

Κατερίνα, Ουρανία, Μαρία, και ...
στων δειλινών τα χρώματα κόκκινα και μαβιά τ' Οκτώβρη μήνα
ακούς μονάχ' απόμακρα, βουβό τον ήχο της καμπάνας.

Κι Εκείνος πάντοτε μαζί,
με τη βουκέντρα να μαστιγώνει αλύπητα ζευγάς ήταν καλός
μα κάποτε ... ξερό το χώμα, μονάχα ιδρώτας κι αίμα το ποτίζει.

Έγειρ' ο χρόνος το μονοπάτι,
σκόνισε και μόνο από τις μυρουδιές θυμάσαι τη γραμμή του
ένα Λουτρό απ' το σώμα σου, να πλένεις τις πληγές του.

Μία βαλίτσα πράγματα,
εισιτήριο χωρίς επιστροφή άδειος σταθμός εκεί σε περιμένει
υπάλληλος λίγα λεφτά, μα μπόχα μπόλικη ζήτω η ΕΛΛ.ΑΣ!

Θολή ανάμνησης γυναίκα,
κατάμαυρη σκιά σε λεωφόρους φωτεινές κι εσύ πολύ τυφλός
θέλησες με άμμο δυστυχή, δεν χτίζονται παλάτια στην ακτή!

Ιούνη δυο φύλλα κίτρινα,
δεν τα λυπήθηκε η φωτιά δικά της λέει λάφυρα αφού μ' αυτά
θα μείνει αναμμένη, **παίρνοντας τη ζωή τους να ... πεθαίνει!**

Βουτήξαν τα γλαρόπουλα,
μαζέψαν' τα σκουπίδια της ακτής και φύγαν' αρκετά μακριά
να 'ναι καλά η καθάρια μοναξιά, της γνώσης π' άναψε φυτίλι.

Μπορείς και κλαις ακόμα μου παιδί,
όμως κοιτάς τον Ήλιο ξέρεις κι ανακατεύεις στο γουδί γερά
μίγμα εγώ και τ' άλλο εγώ, δύο σταγόνες μέλι στο ποτήρι ...

Πέρασες και τούτο το στενό,
για σένα θ' ανατείλει αύριο η αυγή πρώτο σκαλί λευκό χαρτί
κι οι νότες των αγγέλων, ...

... σημάδια της γλυκιάς σου προσμονής! ...

Ποιητική συλλογή: Ριμανθός / η λυράρισσα Γεωργία Νταγάκη
Τετάρτη, 26 Δεκεμβρίου 2007 / 7:14 - 8:55 μμ

Γεωργία

Στα μάτια σου σα ναυαγός τη θάλασσα κοιτάζω,
και στην αλμύρα της δροσιά, ψάχνω και της ε τάζω.
Αν μου γλυκάνεις το νερό, κυρά μου θα σε κάνω
και στου χωριού την εκκλησιά καντήλι θα σ' ανάβω.

Τραγούδι κάνεις τον αφρό, τον πλέκεις στα μαλλιά σου
νανούρισμα τα κύματα μέσα στην αγκαλιά σου.
Απλώνεσαι στην αμμουδιά μα στέκεσαι μακριά μου,
όμορφη που 'σαι θάλασσα, να 'ρχόσουν κοντά μου.

Σκύβω απ' τα χείλη σου να πιω, μα συ αποτραβιέσαι,
να ξεδιψάσω λαχταρώ κι εσύ μου το αρνιέσαι.
Φουρτουνιασμένο το κορμί, μα λεύτερ' η ψυχή σου,
αγαπημένο φυλαχτό θα κάνω το φιλί σου.

Κι αν σου χαρίσω το νερό και πεις και ξεδιψάσεις,
και την αλμύρα μου γλυκιά σ' αφήσω να χορτάσεις,
θέλεις στ' αλήθεια να γεννώ αφέντρα και κυρά σου,
ή κάλλιο να 'σαι ναυαγός ...
... κι εγώ η λευτεριά σου;;; ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν
Σύνδεσμος URL στο **YouTube**:
<https://youtu.be/Dx1hcTIZT-A>

Ποιητική συλλογή: Ριμανθός / ΕΛΛΑΔΙΚΗ ΜΟΥ

Παρασκευή 15-2-2008 / 11:01 μμ - 16-2-2008 / 1:02 πμ

Ο θάνατος του Χάρου

Έξι τα ξημερώματα,
εκεί μέσα στον ύπνο μου σ' ορόφου διαμέρισμα ψηλού
μεγάλ' η τζαμαρία, θα 'τανε κάπου κι ένας μήνας πριν.

Κι όπως κοιτούσα,
μια πόλη κοιμισμένη από κάτω σαν μία μύγα κόλλησε
φιγούρα ανδρική, κατάμαυρα τα ρούχα του στο τζάμι.

Με παγερό χαμόγελο,
με κοίταξε κατάματα άσαρκος κι όπως τα φαντάσματα
προσπέρασε και μπήκε, ίσα «για σένα ήρθα» πάνω μου!

Μα δεν με τρόμαξε,
«ο Χάρος να» κι ένα κουζινομάχαιρο άρπαξ' από το πλάι
μα πέρασ' από μέσα του, πετώντας το κι αυτό και τ' άλλο.

Σαλτάρισε με δυο,
μπροστά μου βρέθηκε και μ' άρπαξε μεμιάς απ' το λαιμό
σφιχτά τα δάχτυλα, να κόψουνε το νήμα της ζωής μου!

Στιγμή δεν δείλιασα,
«κι αν είσ' ο Χάρος τι μ' αυτό είσαι μικρός για μένα εσύ
θέλεις πολύ ακόμα, δεν είμ' εγώ σαν κείνους απου ξέρεις»!...

Άλλο κουζινομάχαιρο,
λευκή λαβή μικρό αρπάζω και του τραβάω μαχαιριά βαθιά
στοχεύω την καρδιά του, ως τον αγκώνα μου έφτασε κενή.

Μου γέλασε σαρκαστικά,
«μα είμ' ο Χάρος» λέει «να με σκοτώσεις προσπαθείς μωρέ
δεν είσαι στα καλά σου, καημένη δεν θα πεθάνω εγώ ποτέ!» ...

Και τράβηξα το χέρι μου,
δεν ήταν το μαχαίρι καθαρό κόκκινο αίμα στόλιζε τη λάμα
ζεστό την τύλιγε, ματιές του ορθάνοιχτες σαστίσανε μεμιάς!

«Δεν είναι δυνατόν»!!!
«Να όμως που 'ναι πάρε κι αυτή κι αυτή κι ακόμα μια» έτσι
απανωτές κι αλύπητα, «πάρε την παγωμάρα σου μαζί σου»!

Λύγισε κι έπεσε στεγνός,
και κάτω απ' το πηγούνι του με δύναμη βυθίζω το μαχαίρι
του κόβω με μία στροφή, το πρόσωπο λευκό του είχε γίνει...

Μα τι απόλαυση τερπνή,
μια τέτοια νίκη όταν στο γλυκοχάραμα τον Ήλιο καλημέρισα
έστω κι αν ήταν όνειρο, **το Χάρο σκότωσα...**

... ποιος άλλος το 'χει κάνει;;;! ...

Ποιητική συλλογή: Ριμανθός / Στο Γλαροπάτι

Δευτέρα, 12 Μαρτίου 2012 / 5:41 - 6:35 μμ

Μοίρα

Στης Μοίρας μου τον αργαλειό, ξεπλέκω το υφάδι,
να μην τελέψει πριν σε βρω, στης Άνοιξης το χάδι.
Κόβω τους κόμπους με σουγιά, χάρισμα της αγάπης
και το στημόνι του φονιά, με τη χαρά πως θα 'ρθεις!

Κρύβομαι στο βασιλικό, πριν να ξυπνήσει η Μοίρα
και στη δροσιά του τραγουδώ, με ούτι και με λύρα:
«Κόρη του Ήλιου και της Γης, του λογισμού κυρά μου,
λευκό αστέρι της αυγής, φώλιασε στην καρδιά μου»!

Ευπνά η Μοίρα και μετρά, της λείπουνε οι κόμποι,
βλέπει κοψίδια και γελά και σφίγγει το στημόνι.
«Καημένε τι κι αν το 'κοψες, πάλι θα το υφάνω,
μα στο υφάδι με κλωστές, την πίκρα σου θα γιάνω»!

«Αρχόντισσα σ' ευχαριστώ, το γέλιο σου γλυκάδι,
συγγώρα με που ξενυχτώ και σου χαλώ το υφάδι.
Δεν είναι κρίμα να χαθώ, αφ' όπου να 'ναι φτάνει
και την ψυχή της θα χαρώ κι η πίκρα μου θα γιάνει»;! ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Σύνδεσμος URL στο **YouTube**:

https://youtu.be/_M9NDiw4Dd8

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή

Μ. Πέμπτη, 5 Απριλίου 2018 / 11:01 μμ –

Μ. Παρασκευή, 6 Απριλίου 2018 / 02:00 πμ

Περισσιανή

... Περισσιανή μου κοντυλιά
μαύρο μου περιστέρι,
κάτω απ' τον πολυέλαιο,
έλαμπες σαν αστέρι.

Αριστερά σου το Χριστό
Μεγάλη Πέμπτη βράδυ
κι εμένα νε απέναντι,
στου πόθου το πηγάδι.

Κρεμιόμουνα στα μάτια σου
κάθε που με κοιτούσες
κι εσύ αετός με φρονιμιά,
το πάθος μου μετρούσες.

Αριστερά σου το Χριστό
Μεγάλη Πέμπτη βράδυ,
να μπόραγε το πάθος μου,
να πνίξει το σκοτάδι!

Πως θα 'θελα να ήσουν
όπως εγώ σε είδα,
σαν το λιμάνι που ποθεί,
ναύτης σε καταγίδα.

Αριστερά σου το Χριστό
Μεγάλη Πέμπτη βράδυ,
να μ' άπλωνες το χέρι σου,
κρυφά μέσ' στο σκοτάδι!

Και να τραβιόμασταν τα δυο
στης αμμουδιάς το στρώμα
και να μας έβρισκε η αυγή,
γυμνούς πάνω στο χώμα.

Αριστερά σου το Χριστό
Μεγάλη Πέμπτη βράδυ,
μα λαχταρώ στα χείλη σου,
ν' αφήσω ένα σημάδι ...

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή*Πέμπτη, 3 Μαΐου 2018 / 10:39 μμ –**Παρασκευή, 4 Μαΐου 2018 / 12:16 πμ*

Αφιερωμένο στον θείο Ηλία και στην Δαιμόνα μου ...

Παράλληλοι

... γραμμές, παράλληλοι σ' έναν σταθμό,
τέμνονται οι άνθρωποι με τον θεό,
Ήλιο αυτός, δουλειά αυτοί,
γελά αυτός!!! ..., σκυφοί οι σταυροί ...

... γραμμές, παράλληλοι σ' έναν σταθμό,
κάποιος σταυρώνεται σαν τον Χριστό
κι είν' τα καρφιά από ... αγάπη!!!,
πέντε στο σώμα ... κι οχτώ στην πλάτη ...

... γραμμές, παράλληλοι σ' έναν σταθμό,
κάποιος πεθαίνει σ' αργό ρυθμό,
φτάνει η άμαξα πάνω στις ράγες,
στην αποβάθρα έπαυσα, να κάνω χάρες ...

... γραμμές, παράλληλοι σ' έναν σταθμό,
δεν τον γουστάρω άλλο τον κόσμο αυτό,
μέσ' τα βαγόνια της θα βρω μια θέση,
να σ' αγκαλιάσω ... αγάπη μου, προτού να φέξει ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Σύνδεσμος URL στο **YouTube**:

<https://youtu.be/zq82QpQiezo>

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή

Τρίτη, 22 Μαΐου 2018 / 8:31 - 10:11 πμ

Av

... στον ήχο του ταμπούρλου,
η καρδιά σου αντιχτυπά στον ίδιο τον ρυθμό,
στο άκουσμα της λύρας,
τα πόδια χωρατεύουν για, τη γη οπού πατούνε,
στης γκάνιντας το πιτίγκισμα,
ψάχνεις να βρεις την πιο όμορφη του μαχαλά,
στο σφύριγμα του βιολιού,
λυγά η μέση ισόρροπα πάνω απ' το μαύρο κύμα,
στο βραχνό λάλημα του κλαρίνου,
ακούς τ' Αχέροντα το βουητό σα μοιρολόι στα βράχια
κι αν όταν αρχίσουν οι χοροί οι κυκλωτικοί,
απλώσεις πλάι σου το χέρι δίχως να κοιτάξεις
και κάποιος ίδια ακοίταχτα μια χούφτα θα σ' το πιάσει,
τότε παιδί μου να 'σαι σίγουρο πως ζεις ακόμα
και πως σαν έλληνας γεννήθηκες, παντού όπου γης ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Σύνδεσμος URL στο **YouTube**:

<https://youtu.be/L7jmKmfkEnE>

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή
Τετάρτη, 30 Μαΐου 2018 / 5:57 - 8:05 μμ

Καράβι

... κι αφού καμιά δεν στάθηκε
άξια ν' αγαπήσω,
φτιάχνω κι εγώ με καλαμιές,
καράβι πελαγίσιο.

Το ρίχνω μέσ' τον ποταμό
να δω για δε χωράει,
σε λίμνη με γλυκό νερό,
γιατί δεν ξεδιψάει.

Μα στ' ανοιχτά τ' ωκεανού
χορεύει σαν παιδάκι,
πάνω στο κύμα τ' αλμυρό,
με γλάρο στο κατάρτι.

Καράβι μου από καλαμιές
συ δε φοβάσαι Χάρο,
γύρνα λοιπόν σ' όλη τη Γη
μ' ... όόόποια γυναίκα φάρο ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν
Σύνδεσμος URL στο **YouTube**:
<https://youtu.be/bQV8hzbUVOU>

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή

*Τετάρτη, 27 Ιουνίου 2018 / 10:16 - 10:56 μμ***Σκιές**

... σκιές στυγνές, απόκοσμες, 'ματοβαμμένες,
με νύχια κοφτερά και δόντια δράκων της φωτιάς,
συρθήκαν και γιομίσαν το μικρό στενό με μπόχα,
τα χνώτα τους, σκορπίσανε τις γάτες, τα σκυλιά
κι η ομίχλη πάγωσε στα τζάμια των γειτόνων,
να μην ειδούν, μην γίνουν μάρτυρες απόψε στο κακό.

Ατσάλινα καρφιά σκορπίσανε στις πλάκες όλες,
εξάποντα με τέσσερα κεφάλια να πατούν γερά,
σ' όποια κατεύθυνση κι αν είναι να καρφώνουν,
να μη μπορέσω λέει αν βγω απ' την πόρτα ξαφνικά,
να βρω καθάρια πλάκα στο στρατί για να πατήσω,
κάπου που να μπορέσω όρθιος κει έξω να σταθώ.

Με αλυσίδες δέσανε την πόρτα απ' άκρη σ' άκρη
και μian απ' όλες, μια τρισάθλια σκιά καταραμένη,
καίει με φλόγιστρο της πόρτας το χερούλι να καώ,
άμα θαρρέψω και το χέρι μου απλώσω να το πιάσω,
μα κοίτα πως ουρλιάζουν από τρόμο και σκορπάνε,
σε κάθε ήχο που από μέσα μαρτυρά πως αναπνέω!!! ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησενΣύνδεσμος URL στο **YouTube**:<https://youtu.be/bAyvuvwHBS4>

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή

Πέμπτη, 28 Ιουνίου 2018 / 10:11 - 11:13 πμ

Κείνη

... κείνη που πρώτη σου 'δειξε τη στράτα την πλατιά,
που στ' άγριο πέλαο σε πέταξε να βρεις παρηγοριά
και του Αιόλου τους ασκούς δε σκιάχτηκε ν' ανοίξει,
τα κάγκελα με μια κλωτσιά του Άδη να γκρεμίσει

κι ύστερα πάλι απ' τους καπνούς των καμινάδων,
να σκαρφαλώσει νύχτα ως τα νέφη των Πλειάδων,
να κλέψει πίσω της του φεγγαριού μια χούφτα χώμα
και να τ' απλώσει στον ξερόλακκο ζεστό σου στρώμα,

τα τρόχαλα βαριά που μάζεψε στην όχθη με τα χέρια
κι ακόνισε τα νύχια της σκληρά σαν κοφτερά μαχαίρια,
που έκοψε και έραψε σεντόνια απ' την πυκνή ομίχλη
και πάγωσε όλο τον ντουινιά με βρυχηθμό απ' τα στήθη

κι ύστερα βούλιαξε πυρόλαγνη στη μαύρη σου αγκαλιά,

κείνη θαρρώ μονάχα, πως σε νοιάζεται κι αληθινά βαθιά ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Σύνδεσμος URL στο **YouTube**:

<https://youtu.be/7N2W9D0JAyg>

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή

*Τρίτη, 3 Ιουλίου 2018 / 4:32 - 5:17 πμ και 5:39 - 6:57 μμ***Επίλογος**

...του είπανε «δεν θέλουμε να ζεις,
το βάρος σου δεν θέλουμε στις πλάτες,
μακάρι ας μη γεννιόσουν ποτέ, ποτέ
και ίδιο αίμα να μην έρρεε στις φλέβες,
εμείς κοίτα προκόψαμε και έχουμε σειρά
κι εσύ πορευτήκες σα να 'σουν τσιγγάνος,
εμείς χωράφια, αμάξια, σπίτια και λεφτά
κι εσύ απένταρος, παντού αποτυχημένος!

Πέθανε, μας ντροπιάζεις ακόμα και που ζεις,
έτσι που σκέφτεσαι αλλιώς απ' όλους,
που κάνεις ότι θέλεις ναι και που αντέχεις
και μ' όσα σου 'τυχαν δεν έσκυψες κεφάλι,
που 'χεις το θράσος μέσ' τα μαύρα σου τα χάλια,
να ζεις περήφανος αντί να γονατίζεις σαν εμάς
και να ρουφάς ότι όμορφο χαρίζει γύρω η ζωή
και να ερωτεύεσαι ακόμα, ναι, ω τι ντροπή»!!! ...

Ένα χαμόγελο πικρό ξεπρόβαλλε στα χείλη
και δυο βαλίτσες μαύρες φόρτωσε το βιος του,
μπροστά του ο δρόμος ήταν πλέον ανοιχτός
κι οι αυταπάτες για τους άλλους γκρεμισμένες,
έτσι είναι αυτά, πικραίνουν πάντα και πονάνε,
μα στη ζωή υπάρχουν δυο λογίων άνθρωποι,

... κείνοι που καθημερινά πεθαίνουν για να ζήσουν
κι αυτοί που ζούνε καθημερινά για να πεθάνουν! ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Σύνδεσμος URL στο **YouTube**:

<https://youtu.be/rDwep0JqScg>

Ποιητική συλλογή: Ξύλινη εποχή

*Τετάρτη, 4 Ιουλίου 2018 / 7:43 – 8:16 πμ***Χρόνος**

... κι έρχεται κάποτε αντιμέτωπος ο χρόνος,
στέκεται απέναντι απειλητικός και φοβερίζει,
«σε λίγο για σένα όλα τελειώνουν, ετοιμάσου».

Οι πιότεροι μοιρολογούν σα χήρες τον χαμό τους,
λες κι έχουν κάποτε προσφέρει έστω και κατιτίς,
που και τ' ότι γεννήθηκαν, βάρος ήταν στον κόσμο!

Πολλοί που 'θελαν τάχα κάποτε να κάνουνε τρανά,
μα ουδέποτε δεν είχανε το χρόνο να τα κάνουν,
τρέχουν και καταπιάνονται μ' ότι μικρό μπορούνε!

Λίγοι που ο χρόνος απειλεί το έργο τους να κόψει,
φρονούν να τα τελέψουνε αυτά που 'χουν αρχίσει
κι είναι στ' αλήθεια όμορφα κι αυτά κι αυτοί οι ίδιοι!

Και κάπου κάπου εξαίρεση αυτοί οι δαιμονισμένοι,
που χορτασμένοι απ' τη ζωή κι όσα τους έχουν κάνει,
«άιντε» του λέν' «το τέλος σου, είναι που μου 'χει μείνει» ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης εποίησεν

Σύνδεσμος URL στο **YouTube**:

<https://youtu.be/f13slQR-C-A>

Σύνδεσμος URL ολόκληρης της συλλογής στο **YouTube**:

<https://www.youtube.com/playlist?list=PLwPIGzst6USTsdHCIGRuhQQrkdLsYp829>

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

Γεννήθηκε στο Λουτρό Ελασσόνας, την Κυριακή 29 Οκτωβρίου 1967 / 11:00 πμ.

Αποφοίτησε από το Γενικό Λύκειο Κρανέας Ελασσόνας, το 1985.

Το 1989 εντάχθηκε στην Ελληνική Αστυνομία, απ' όπου με την εγκληματική συνέργεια του θείου του δικηγόρου, **αποτάχθηκε παράνομα το 2003** (δες εδώ το σχετικό αρχείο: <http://olympiakopantechnon.gr/el-as/>), όταν διαπίστωσε πως ο διοικητής του, προστάτευε την παράνομη λειτουργία νυχτερινού κέντρου διασκέδασης στον Βόλο. Δραστηριότητες που έχαιραν όμως της πλήρους ανοχής, τόσο της Αστυνομίας και του Δήμου Βόλου, όσο και των εισαγγελιών, που μερίμνησαν να συγκαλύψουν και να ... εξαφανίσουν ... την υπόθεση! ...

Στις 9 Ιουλίου 2012, μετά από μία τραυματική ερωτική απογοήτευση και μένοντας με τα τελευταία του 50 ευρώ, αποφασίζει πριν βγει στο δρόμο άστεγος, να πραγματοποιήσει τουλάχιστον το μεγάλο του όνειρο και ν' ανέβει στην κορυφή του Ολύμπου! Εν αγνοία του όμως, γνωστός του δικηγόρος από την Ελασσόνα και μάλλον από πραγματικό φιλικό ενδιαφέρον, παρερμηνεύει την ανάβαση και την αντιλαμβάνεται άστοχα και βλακωδώς, ως κίνηση απόπειρας αυτοκτονίας. Ενημερώνει τ' αδέρφια του κι αυτά, απευθύνθηκαν στις αστυνομικές υπηρεσίες του Βόλου για την διάσωσή του. Αυτές όμως διαπιστώνοντας πως τ' αδέρφια του στερούνταν στοιχειώδους ευφυΐας και νομικής εμπειρίας, βρήκαν την ευκαιρία να κλείσουν μία και καλή τους εκκρεμείς λογαριασμούς τους μαζί του. Κι επειδή η απόπειρα αυτοκτονίας, ορίζεται ως ποινικό αδίκημα, έπεισαν τα ανόητα αδέρφια του, να συγκατατεθούν στον εγκλεισμό του σε ψυχιατρική κλινική, στο πλαίσιο της νομιμότητας!!!; ... Κι αυτά ως ... ανόητα, συγκατατέθηκαν! ...

Έτσι μετά την επιτυχημένη του τριήμερη ανάβαση στον Όλυμπο, την ώρα που έβαχνε κάποιο μεταφορικό μέσο για να κατέβει από τα Πριόνια στο Λιτόχωρο κι από κει, να επιστρέψει στο Βόλο, κάνει ωτοστόπ και στο διερχόμενο περιπολικό του τμήματος Λιτοχώρου, το οποίο όμως πήγαινε εκεί, αναζητώντας τον για να τον συλλάβει!!! ... Κι έτσι χωρίς καν να έχει διαπράξει οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα, ή έστω κάποια απόπειρα αυτοκτονίας όπως διακαώς προσδοκούσαν οι αστυνομικές και εισαγγελικές υπηρεσίες, χωρίς καν να υφίστανται δηλαδή οποιεσδήποτε ποινικές, ή άλλες νομικές ευθύνες, απλά και μόνο με την ... αμέριστη συγκατάθεση των αδελφών του ..., συλλαμβάνεται και εγκλείεται **παράνομα**, για δύο περίπου μήνες στην κλινική οξέων της Νέας Εφέσου, μέχρι να ... εθιστεί στα σκληρά ψυχιατρικά ναρκωτικά! ... Αδέρφια, γονείς, συγγενείς, φίλοι, κανείς δεν απέτρεψε το πρόστυχο έγκλημα εις βάρος του!!!; ... Αντιθέτως, το ευλόγησαν κι από πάνω!!! ...

Ακολουθούν τρία χρόνια εξάρτησης από τα ναρκωτικά που του χορηγούν εγκληματικά και παράνομα και καταφέρνει μόνος του, μετά από φρικτική κι επώδυνη προσπάθεια να γλιτώσει. Όλο αυτό το διάστημα όμως, είχε περιέλθει άθελά του στην οικονομική εξάρτηση κυρίως της μικρότερης αδερφής του, η οποία για να ξεφύγει απ' αυτή τη φροντίδα, του παραχωρεί για χρήση το νεόδμητο σπίτι της στο Λουτρό, όπου και μετακομίζει στις 15 Μαρτίου 2017. Από τις πρώτες κιόλας μέρες στο χωριό και την όλη συμπεριφορά των αδελφών του, διαπιστώνει πως η εκδίωξή του κι από κει, ήταν απλώς θέμα χρόνου και προειλημμένη! Κι όντως, με την ευκαιριακή αφορμή του καλλιτεχνικού του έρωτα με την Δαιμόνα (οικονομική εξάρτηση όμως σημαίνει και προσωπική και φυσικά, ούτε λόγος για Τέχνη ή έρωτα!!!), με πρόστυχο τρόπο και την ... αχαλίνωτη αγάπη των αδελφών του ..., αναγκάζεται και πάλι βίαια, σε εξορία από το Λουτρό την 30^η Μαρτίου 2018

Όταν ήταν ακόμη νήπιο, ο ξάδερφος του πατέρα του Τέλης Μπλάντας από τον Τύρναβο, είχε πάει για επίσκεψη στο Λουτρό και του έδειξε πως να σχεδιάζει ένα απλό σκίτσο λαγού, ξεκινώντας μ' ένα μεγάλο 6. Εντυπωσιάστηκε τόσο πολύ που το πρόβλημα της βασικής φόρμας του λαγού επιλύονταν μ' ένα 6 και μ' αυτόν τον απλό τρόπο, από τότε μυήθηκε στην Τέχνη και στην τεχνική της ζωγραφικής!

Το 1989, διοργάνωσε την πρώτη του ατομική έκθεση ζωγραφικής στο Βόλο, η οποία καλύφθηκε ευρέως απ' όλα τα τοπικά μέσα μαζικής ενημέρωσης, καθότι ήταν και ο πρώτος αστυνομικός στην πόλη, που επιχειρούσε για πρώτη φορά, μία τέτοια πολιτιστική κίνηση! Πήρε επίσης μέρος, στις πρώτες εκθέσεις ζωγραφικής αστυνομικών, που διοργανώθηκαν εκείνη την

περίοδο στην Αθήνα από την Ελληνική Αστυνομία, στον σχεδιασμό των οποίων, συνέβαλε και με προσωπική του αναφορά. Συνολικά πραγματοποίησε 4 ατομικές εκθέσεις και συμμετείχε σε άλλες 17 ομαδικές, στο Βόλο και στην Αθήνα. Προσωπικές του τεχνολογίες τα «**τακ**», η «**συνδραστική ζωγραφική**» και η «**δαρτή αιογραφία**».

Η πολυτάραχη ερωτική περίοδος που ακολούθησε τη διάλυση του γάμου του, κατέστη ανεξάντλητη πηγή έμπνευσης και τον μύησε στις τεχνικές της ποίησης και της λογοτεχνίας. Συγγραφικά του έργα η ποιητική συλλογή «**ΨΥΧΗΣ γε ΧΕΙΡΩΝ**» (2003-07), τα φιλοσοφίσματα «**Γνωμικά**» (2005-15), η «**Μαθηματική φιλοσοφία**» (2006-14), ο Α΄ τόμος του θεατρικού του «*δουλόγου*» «**ΣΕΙΡΙΟΣ και ΑΜΦΙΘΕΑ**» (2006), η ποιητική συλλογή «**Ριμανθός**» (2006-12), το χρονογράφημα «**Όλυμπος**» (2012), τα λογοτεχνήματα «**Γραφανθός**» (2010-17), τα εγχειρίδια «**Τέχνης**» (2016), «**Κρίση**» (2017), τα ερωτάρια «**Δαιμόνα**» (2017-18), «**Ερωτήνη**» (2018), τα στιχάρια «**Ξύλινη εποχή**» (2018), οι λαογραφικές συλλογές «**Ρουγκαντζιάρια**» (2017), «**Απόκρεω**» (2018) και μερικά ακόμη ημιτελή έργα. Το σύνολο του συγγραφικού του μόχθου, βρίσκεται δημοσιευμένο στον προσωπικό του ιστοχώρο: <http://olympiakopantechnon.gr/category/e-books-am/>

Την Τετάρτη, 11 Ιουλίου 2018 / 5:30 πμ, ξυπνά από ένα όνειρο, όπου ο ηθοποιός Θεοδωρής Αθερίδης, τον παρότρυνε να γράψει τραγούδια, δίνοντάς του τον στίχο «*όμορφη μικρή μου Αμπούλα*» κι έναν συγκεκριμένο ρυθμό. Και με βάση αυτά τα δύο, συνθέτει την ίδια μέρα, το πρώτο τραγούδι της ζωής του «**ΑΜΠΟΥΛΑ**»! Ακολουθούν οι συλλογές τραγουδιών «**Τα Δωρικά**» (2018), «**Χορευτάρια**» (2018) «**Αλλόκοτα**» (2018), «**Κόκνεια**» (2018), «**Χάλκινα**» (2018), «**το ξένο φως**» (2018) σε ποίηση του εξαδέλφου του Χρήστου Μαρτίνη, «**Γλαροπάτι**» (2018) κ.ά., δημοσιευμένες στο **ΠΤΚανάλι ΕΥ – ευ.ε** του **YouTube**:

https://www.youtube.com/channel/UC1JBWWoGfoycFm_ekJOqGw/playlists

αλλά και στα βίντεο της σελίδας του **facebook** «**στιχάρια – νουθεσίες**»:

https://www.facebook.com/pg/stixaria.nouthesies/videos/?ref=page_internal

Ιδιαίτερος σταθμός, η στιχουργική επένδυση της «**Σονάτας του Σεληνόφωτος**» του **Μπετόβεν**, την Τρίτη, 8 Ιανουαρίου 2019! ...

Επιπλέον στην πολιτισμική του δραστηριότητα, περιλαμβάνονται:

- η διαμόρφωση της φιλοσοφικής θεωρίας του **ΑΠΕΙΡΙΣΜΟΥ**, αλλά και η θεοπλασία του **Απείρου** από τις 22 Ιουλίου 2006 / 8:55 μμ (η πρώτη καταγεγραμμένη θεοπλασία της ιστορίας) (<http://olympiakopantechnon.gr/a-theory/>),
- στις 19 Ιουλίου 2007 η έμπνευση και στις 3 Νοεμβρίου 2009, η νομιμοποίηση και καθιέρωση του ανωτάτου πολιτισμικού θεσμού **ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ** (Παγκόσμιοι Αγώνες Τέχνης) (<http://olympiakopantechnon.gr/>), καθώς και
- το πολιτικό κίνημα **ΓΕΩΝΙΑ**, από τις 18 Απριλίου 2015, που υποστηρίζει την μετεξέλιξη της δικτατορίας των ηλιθίων (δημοκρατίας), σε **πολιτοκρατία**. Μία κοινωνία δύο τάξεων, την κατώτερη των ιδιωτών και την ανώτερη των πολιτών, με διακριτά δικαιώματα και υποχρεώσεις, στις οποίες όμως θα εντάσσονται οι ενήλικες, αυτοβούλως (http://olympiakopantechnon.gr/g-basic_principles/).